

- (iii) felaktigt tolkade och tillämpade (gemenskapsdomstolarnas rättspraxis om) principen att allmänheten skall ha största möjliga tillgång till de handlingar som förvaras av gemenskapsinstitutionerna och att varje undantag från denna princip skall tolkas så restriktivt som möjligt,
- (iv) tolkade och tillämpade (gemenskapsdomstolarnas rättspraxis om) principen att ansökningar om tillgång till handlingar skall bedömas i varje enskilt på ett felaktigt sätt,
- (v) tolkade och tillämpade begreppet "betydande allmänintresse" på ett felaktigt sätt och tillämpade rätten felaktigt genom att i detta avseende lägga bevisbördan på klaganden,
- (vi) åsidosatte den gemenskapsrättsliga principen att gemenskapen är en rättsgemenskap, och
- (vii) inte motiverade sig i tillräcklig omfattning och underlät att besvara vissa av klagandens argument.

(¹) EGT C 112, 10/05/03, s. 38.

(²) EGT L 145, 31/05/2001, s. 43.

Grunder och huvudargument

I artikel 21.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (nu artikel 88 i EG-fördraget) föreskrivs att "[m]edlemsstaterna skall ge in årliga rapporter till kommissionen om alla befintliga stödordningar för vilka ingen särskild rapporteringsskyldighet har föreskrivits i ett villkorligt beslut...". Ingivandet av dessa rapporter avseende jordbrukssektorn regleras i "Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn" (2000/C/28/02), i vilka det preciseras att "[e]n enda rapport bör överlämnas till kommissionen första gången före den 1 juli 2001 och därefter senast den 30 juni varje år och omfatta alla stödordningar för jordbrukssektorn i den berörda medlemsstaten." EG-domstolen har i sin rättspraxis bekräftat att riktlinjerna är bindande i fråga om statligt stöd som har godkänts såsom lämpliga åtgärder av en medlemsstat. Storhertigdömet Luxemburg har godtagit riktlinjerna avseende statligt stöd till jordbrukssektorn genom att inte skriftligen motsätta sig de lämpliga åtgärderna i dessa riktlinjer. Storhertigdömet Luxemburg har därför åsidosatt sina skyldigheter genom att inte ge in de aktuella rapporterna för åren 2000 och 2001.

(¹) EGT L 83, 27.03.1999, s. 1.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 11 februari 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-69/05)

(2005/C 106/29)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 11 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av F. Clotuche-Duvieusart och A. Stobiecka-Kuik, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 88.1 i EG-fördraget och artikel 21 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (¹) (nu artikel 88 i EG-fördraget), såsom de genomförts i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn (2000/C/28/02), genom att inte, före den 1 juli 2001 och allra senast före den 30 juni 2002, ge in de årliga rapporterna till kommissionen om alla befintliga stödordningar för jordbrukssektorn under åren 2000 och 2001,
- 2) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Överklagande, ingivet den 16 januari 2005 (Fax/Email: 11 februari 2005) av Förbundsrepubliken Tyskland, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 1 december 2004 i mål T-27/02: Kronofrance SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Glunz AG och OSB Deutschland GmbH

(Mål C-75/05 P)

(2005/C 106/30)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 16 februari 2005 (Fax/Email: 11 februari 2005) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 1 december 2004 i mål T-27/02: Kronofrance SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Glunz AG och OSB Deutschland GmbH. Klaganden företräds av Wolf-Dieter Plesing och Clarissa Schulze-Bahr, Bundesministerium der Finanzen, Berlin (Tyskland), samt Marco Núñez Müller, Rechtsanwalt, Hamburg (Tyskland).

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva den dom som förstainstansrätten, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 1 december 2004 i mål T-27/02 (¹),
2. slutligt avgöra tvisten genom att avvisa talan eller, i varje fall, ogilla den,
3. förena föreliggande mål vad gäller förfarandet och domen med det parallella överklagandet som inlämnats av Glunz AG, och
4. förplikta sökanden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna för såväl överklagandet som de som är hänförliga till förfarandet vid första instans i mål T-27/02.

Grunder och huvudargument

Den överklagade domen innebär ett åsidosättande av bland annat artikel 230 fjärde stycket EG, artikel 87.3 c EG och artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler.

Först och främst saknade sökanden i första instans talerätt. Kravet på att vara personligen berörd i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG är nämligen inte uppfyllt endast för att en person är en intresserad part i den mening som avses i artikel 1 punkt h i förordning nr 1999/659. Tvärtom skall endast innehållet i den överklagade rättsakten och sökandens konkurrerande ställning beaktas. En konkurrent som under det administrativa förfarandet bestrider ett beslut om att godkänna ett stöd måste anföras och, i förekommande fall, bevisa att han eller hon påverkas påtagligt av det godkända stödet. Även om endast en "mindre" påverkan skulle godtas, måste denna beläggas substantiellt. Talan i första instans borde således ha avvisats, eftersom sökanden varken kunde visa på någon enkel och framför allt inte någon påtaglig påverkan.

Den överklagade domen innebär även ett åsidosättande av punkterna 3.3, 3.4, 3.10, 3.10.1 i de sektorsövergripande rambestämmelserna från år 1998, eftersom förstainstansrätten fastställt att kommissionen skall kontrollera efterfrågan och en eventuell förminskning av den relevanta marknaden, också när uppgifterna om det relevanta kapacitetsutnyttjandet är tillräckliga. Därmed föreligger också ett åsidosättande av artikel 87.3 c EG, eftersom förstainstansrätten ersatt den värdering som utslutande är tillägnad kommissionen med sin egen.

Slutligen innebär den överklagade domen också ett åsidosättande av artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler, eftersom förstainstansrätten har underlåtit att begära in uppgifter som var nödvändiga för att fastställa talerätten. Detta gäller särskilt intensiteten i konkurrensen mellan sökanden och stödmottagaren.

(¹) EUT C 31, 5.2.2005.

Överklagande, ingivet den 18 februari 2005 (fax/E-mail: 16 februari 2005) av Glunz AG och OSB Deutschland GmbH, mot förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) av den 1 december 2004 i mål T-27/02, Kronofrance SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Glunz AG och OSB Deutschland GmbH

(Mål C-80/05 P)

(2005/C 106/31)

(Rättegångsspråk: tyska)

Glunz AG och OSB Deutschland GmbH har den 18 februari 2005 (fax/E-mail: 16 februari 2005) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, meddelade den 1 december 2004 i mål T-27/02: Kronofrance SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Glunz AG och OSB Deutschland GmbH. Klaganden företräds av Dr. Hans-Jörg Niemeyer, Rechtsanwalt, och Hengeler Mueller, med delgivningsadress i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) upphäva förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) av den 1 december 2004 i mål T-27/02 (¹) och ogilla talan,
- 2) i andra hand, upphäva den ifrågasatta domen och återförvisa målet till förstainstansrätten,
- 3) förplikta sökanden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna.